

Til forespørgslen fra SF om at sikre et bedre arbejdsmiljø og en større arbejdsglæde: Ja, med hensyn til arbejdsmiljøet er jeg overbevist om, at alle gør, hvad der er muligt, men selvfølgelig kan det altid forbedres.

Men med hensyn til arbejdsglæden: den har der ikke været talt meget om, men der er det min opfattelse – og jeg tror, jeg er enig med alle, der står ude og arbejder fra morgen til aften – at det bedste, man kan gøre for dem, for at de kan få en større arbejdsglæde, er at lette det store skatte- og afgiftstryk.

De, der står derude og knokler for at få samfundet til at hænge sammen, ja, det er først midt på torsdagen, de begynder at arbejde for sig selv; indtil da har de hele ugen arbejdet for det offentlige. De betaler imellem 64 og 74 pct. i skatter og afgifter. Det kan ikke blive ved, de mister modet.

Derfor har jeg fremsat et forslag til vedtagelse for at højne arbejdsglæden. Det er også det, debatten drejer sig om, selv om der ikke har været meget debat om det. Men jeg finder, at det er det vigtigste. Derfor har jeg fremsat et forslag om, at regeringen skal komme med en lovgivning om, at skatten på arbejde kan sættes ned, men det er der ingen der har villet tale om under hele debatten.

Derfor må jeg jo betragte det som ligeegyldigt, om vi har en socialdemokratisk regering, eller vi eventuelt får en borgerlig regering efter det valg, der står foran os. Ingen af de partier ønsker at lette skattetrykket for den arbejdende befolkning, men det er da en melding, som den arbejdende befolkning så er klar over, og derfor kan de faktisk være ligeglade med, hvem de stemmer på af de partier.

Desværre er mit gamle parti opløst, ellers var der jo en mulighed for at stemme på os. Det vil sige, vi var de eneste, der var tilbage, der ville arbejde for og gøre noget for den arbejdende befolkning. Men desværre, det parti er opløst; man kan godt komme til at tænke, at det var en skam.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Jeg er enig med hr. Thorkild Fransgaard i, at spørgsmålet omkring arbejdsglæde ikke har været meget diskuteret, og jeg er også enig med hr. Thorkild Fransgaard i, at bl.a. skattetrykket, den følelse af, at man går på arbejde fra morgen til aften og på grund af skatten dårligt har til smør på brødet, har meget, meget stor betydning for arbejdsglæden.

Men jeg må sige til hr. Thorkild Fransgaard, at der er også andre ting, som kommer ind under arbejdsglæde. Det er også, hvordan klimaet er på arbejdspladsen, hvor tiltalende forholdene er, om der er dårligt arbejdsklima psykologisk mellem medarbejderne, det er sådan noget som kantineforhold osv. Det hører alt sammen ind under arbejdsglæde. Er hr. Thorkild Fransgaard ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (UP):

Jeg er fuldstændig enig i, at arbejdsklimaet på virksomhederne og alle forhold på virksomhederne medvirker til arbejdsglæden. Det sagde jeg også i mit allerførste indlæg her tidligere i debatten. Men jeg er overbevist om, at det vigtigste for arbejdsglæden for den arbejdende befolkning er, at de får mulighed for at få lidt flere penge til sig selv, end de gør i øjeblikket. For som det er i øjeblikket, hvor det offentlige opsluger faktisk ligeegyldigt, hvor meget de får i lønstigning, ja, så ville arbejdsglæden forsvinde.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for en rigtig god og fremadrettet debat, som jo også skabte større klarhed over de politiske holdninger, der er repræsenteret her i det danske Folketing. Jeg synes, vi har fået klare linjer med hensyn til, hvilke partier der forstår, at der er en sammenhæng mellem et bedre arbejdsmiljø, større arbejdsglæde i vores land og så det at have større forpligtelser og også det at have en lovgivning, der skaber grundlag derfor.

Ikke at vi skal detailregulere alt. Vi skal være en del af den samlede indsats, der sammen med overenskomster og aftaler på den enkelte virksomhed skaber netop det samlede billede, der gør, at arbejdsglæden bliver større og arbejdsskaderne mindre, arbejdsmiljøet bedre.

Debatten har skabt de klare linjer. Der er partier her i Folketinget, der ganske vist har gode ord på arbejdsmiljøområdet, men som ikke er rede til at følge op med forpligtelser i lovgivning og i regelsæt. Historien er jo én lang bekræftelse af, at det er sådan. Jeg har selv været med i ganske mange år på det felt, og jeg ved, at det forholder sig sådan.

Vi ved også fra historien, at de tre store borgerlige partier, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, for de to førstnævnte vedkommende i mange år, for sidstnævnte også i de senere år, hver gang, når det gjaldt forpligtelser,